

LA VEU DELS LECTORS:**Rafa Duran // Lleida****Menuda cumbre**

Con todos mi respetos por el cargo que ostenta. Me pregunto a qué vino la pasada cumbre del President Torra. ¿Tienen que reunirse? Bien. Pero a estas alturas cómo lleva a cabo una cumbre, faltando tres partidos del Parlament. Ojo, uno de ellos el de mas escaños,

que no es poco. Quizás no sea un símil idóneo, pero por hacerlo mas cotidiano y fácil de entender, a la selección de fútbol española le moja la oreja Croacia; pues bien, a los tres días juegan otro amistoso de capricho, sin la mas mínima importancia y sin interés, ni para el aficionado y menos para los jugadores, pensando en sus equipos. Me pregunto a qué viene la cumbre de Torra con esa característica. Esto es como cuando dicen dialogo sin condiciones, pero

referéndum sí o sí y la otra parte OK pero referéndum no o no. Entonces, ¿qué dialogan? Modestamente pienso que ya solo cabe el diálogo a puerta cerrada entre todos los pardios, que no salgan de dicha reunión hasta que no tengan pactos concretos y firmados por todos. Reunirse para decirnos que ha sido muy bonito y que seguirán, a mí, a estas alturas, me suena a postureo.

cartes@lamanyana.cat

LA MAÑANA és una publicació plural i oberta a tota mena d'opinions. En aquesta secció es publicaran totes aquelles cartes que estiguin degudament identificades i que siguin d'interès general. No es publicaran cartes amb pseudònims o inicials. Els originals s'hauran de presentar mecanografiats i no superar les 30 línies d'extensió. La tramesa de textos a aquesta secció implica l'acceptació d'aquestes normes.

Ser voluntari, un compromís social**ROSA PALAU****COORDINADORA DE LA FEDERACIÓ CATALANA DE VOLUNTARIAT SOCIAL**

D'aquí no gaire celebrarem el Dia Internacional del Voluntariat. La veritat es que serà tota una experiència per a mi ja que tindrè part de responsabilitat organitzativa, juntament amb la resta d'entitats que tenim a Lleida federades. Actualment n'hi ha unes 40 i no son poques, tot i que encara hem de sumar més... Ja se sap, com més serem més força tindrem. Abans de posar-me a treballar he volgut conèixer la tasca que realitzen les nostres entitats i es és impressionant! Ja fa anys que coneixia la ONCE, allí hi tenia un bon amic el Domingo i el seu acompanyant el Kabul, però ara la direcció de Lleida ha canviat i he conegut el seu successor. El Marcel·lí és el nou director de la ONCE a Lleida, un noi jove emprenedor i amb iniciativa. Vam tenir una bonica conversa tant amb ell com amb la Maria José la treballadora social. Sabíeu que la ONCE és una entitat que té persones voluntàries? En necessiten per ajudar a desenvolupar algunes tasques.

També he visitat la Fundació Amics de la Gent Gran. L'Esther la coordinadora a Lleida ens ha explicat amb detall les activitats que porten a terme amb l'objectiu de que les persones grans no es trobin soles, que se sentin acompanyades. Tenen persones voluntàries amb extraordinària sensibilitat, la simplicitat de prendre un cafè amb la gent gran t'aporta vivències i és un gran aprenentatge, doncs son persones amb experiència per la vida; tot plegat és com anar "d'Erasmus" sense marxar de la comarca... No badem, això ho hem d'aprofitar.

La meva ruta no acaba aquí, la Fundació Renal Jaume Arnó també té la seva part de protagonisme. El director de l'entitat l'Ignacio, i la treballadora social, la Cristina, em van explicar en detall la tasca de la Fundació. Em vaig emportar una grata sorpresa i també vaig aprendre que les dos causes principals de les malaltia renal crònica són la hipertensió arterial i la diabetis, malalties molt comuns en el nostre entorn.

A Lleida tenim aproximadament 58 pacients en llista d'espera per transplantament de ronyó a desembre de 2017 que juntament amb altres pacients que no estan en llista d'espera, fan tractament de diàlisi, que substitueix gran part de la funció del ronyó que s'ha anat deteriorant. Aquets pacients, a més a més, necessiten gestionar tràmits com la incapacitat laboral permanent i el grau de discapacitat i dependència. Del primer s'encarrega la Seguretat Social (INSS) a través dels serveis de valoració de l'ICAM

a Catalunya; i del segon ho fa el Departament de Benestar Social de la Generalitat (en aquest cas a Lleida). Aquests serveis revisen, per llei des de 1.996, les valoracions establertes, habitualment cada any i mig.

Durant el període de diàlisi, al pacient se li sol concedir una pensió i un 65% grau de discapacitat. Un cop trasplantat, la següent revisió a partir de l'any, sol ser de greuge comparatiu que repercuteix negativament a Lleida ja que la decisió de mantenir el 33% de grau de discapacitat, no es fa pràcticament en la totalitat dels casos, mentre que a la resta de la nostra Comunitat es manté amb força més freqüència. Cal mirar el perquè, lluitar-ho i treballar per aconseguir un igual tracte. No podem tolerar aquestes discriminacions. Seguir amb un mínim de grau de discapacitat (33%) facilitaria la inserció laboral dels trasplantats. La Fundació ajuda a totes les persones que pateixen malaltia renal crònica i al seu entorn familiar, de forma gratuïta, en els àmbits psicològic i social, nutricional, assumptes legals, assistencial, etc. mitjançant diferents projectes, comptant amb el suport d'entitats tan públiques com privades.

Amics i amigues és molt important que siguem sensibles en fer-nos donants d'òrgans quan perdem la vida, podem ajudar a molta gent que ho necessita. Tal com em van dir "transformem les nostres pèrdues en vida renovada".

L'AFANOC presidida per la Maite, les tècniques i els voluntaris fan possible que portin a terme tasques tant importants com ajudar a famílies que pateixen alguna malaltia oncològica i es veuen obligats a desplaçar-se sovint a Barcelona, el que suposa un cost econòmic que no tothom pot assumir. D'aquí va sortir la creació de la casa dels Xuklis, disposen de 25 apartaments de 30 metres quadrats, per allotjar a 4 persones... Per cert he de dir que els Xukils son uns sers màgics que sol els poden veure els nens que estan malalts! Organitzen actes multitudinaris, como ara "Posa't la gorra" amb l'objectiu de que la societat es solidaritzi i prengui consciència de la importància d'aquesta labor.

L'any 2017 AFANOC Lleida va atendre a 35 famílies de les quals 15 van utilitzar el servei de la casa. Son un encant totes les persones que col·laboren i treballen per la causa. Quines malalties tant maleïdes, trenquen la felicitat de les famílies. I la veritat es que he conegut persones dignes d'admirar, com els de l'Associació Provincial de Laringectomitzats. Aquesta

Associació es dedica a les persones que o han sofert càncer de laringe i pateixen alteracions en la comunicació. Ofereixen ajuda anant a l'hospital, els escolten i aconsellen, quin camí han seguir per aprendre a viure, comunicar-se i tenir una vida plena amb optimisme i il·lusió... Hem de viure dignament, només en tenim una i cal aprofitar-la. Amb aquest caire fan xarrades a la joventut, insisteixen en fer prevenció i explicar les conseqüències del tabaquisme als instituts. La mitjana de persones que la pateixen son de 60 a 70 i la majoria del sexe masculí.

Crec que és necessari i imprescindible implicar a la ciutadania amb el compromís del voluntari, trencar amb la idea de que el voluntari és la persona que es prejubila o es jubila, i que necessita emprar les seves hores en alguna per no avorrir-se... Aquest no és el concepte! Tothom pot ser voluntari, inclús alguns que reben el servei poden ser voluntaris d'altres, qui no pot dedicar una hora a la setmana en ajudar a un altra, una hora al mes, aquí no hi ha compromís d'hores justificades, aquí hi ha compromís social el voluntariat és un sentiment que neix, floreix i pren forma segons al camí que un escull. Es una experiència que només la pot viure qui la fa, no es pot explicar, els sentiments cal viure'ls.

A la joventut, vosaltres sou el futur de la societat. Heu de tenir clar que aquest país tira endavant amb el camí social gracies als voluntaris. Catalunya es una gran família de voluntariat però ens cal més joves compromesos amb una millora social. Us necessitem. La Federació Catalana de Voluntariat Social a Lleida us espera i us invita a que ens conegueu. Cal que ens ajudeu a vacanviar als valors.

El ser voluntari no es fer una caritat, al contrari, es donar als altres una mil·lèsima part del temps que tenim! És un compromís social i deixeu-me dir-vos a totes i a tots que, si sou crítics amb les injustícies socials cal ajudar i fer-se voluntari.

El dia 29 a Lleida a les sis de la tarda celebrarem al Cafè Teatre de l'Escorxador el vostre dia, el Dia Internacional del Voluntariat. Hi haurà voluntaris que explicaran les seves experiències. Viureu moments màgics que de ben segur ens contagiaran de bones vibracions, tindrem música i **photocall**, tothom esta convidat, obert a totes les persones que ens vulguin conèixer, acompanyar i vulguin passar una bona estona amb nosaltres. Penseu que ser voluntari no es solament el que dones, es el que reps. Us hi esperem.